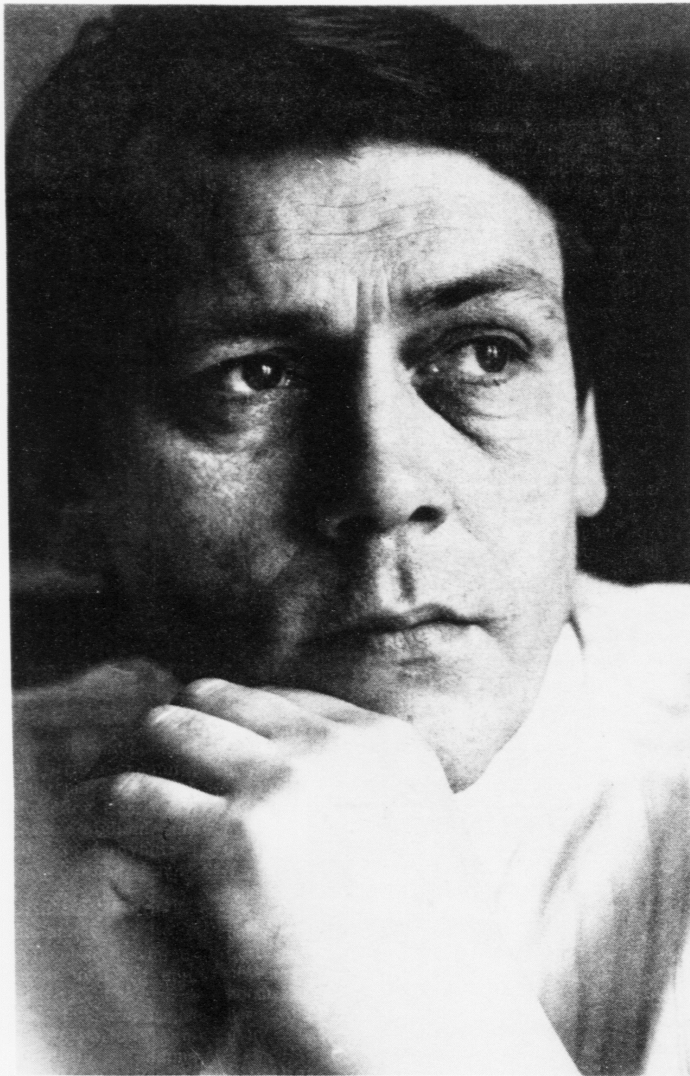

Kom sum eitt skot uppi

Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður: - Orsøkin til at tað kom so langt, at eg varð uppstillaður, var fyrst og fremst hon, at formaður okkara, Atli P. Dam, hesaferð varð uppstillaður í Suðurstreymoy, og at vit tí skuldu hava ein í hansara stað har suðuri hjá okkum

landspolitikk

Varð í heyst fyrri fyrstu ferð uppstillaður til løgtingsval, varð valdur sum triði javnaðar-tingmaðurin í Suðuroynni, varð síðani valdur sum landsstýrismaður fyri Javnaðarflokkkin í heilsu-, almanna- og arbeiðaramálum. Maðurin er Jóannes Eidesgaard, í gjár kundi halda sín 40 ára føðingardag

Mangan verður tikið til, at hesin og hasin »gjörði lynkarrieru«. Tíverri eitt óföroyskt orð, men ikki eitt so óföroyskt fyrbrigdi kortini.

Eitt gott dømi um eina slíka »lynkarrieru« er Jóannes Eidesgaard av

Tvøroyri, sum situr í landsstýrinum, umboðandi Javnaðarflokkkin.

Har hevur hann saman við hinum fimm landsstýrisfólkunum og lögmanni sum uppgávu at stjórna hesum landi sum frægast.

Tá hugsað verður um, hvussu formaður floksins Atli P. Dam sjálvur fyrri meira enn 20 árum síðani somuleiðis gjörði sína »lynkarrieru«, kann neyv-an undra, at tað aftur var innan henda sama flokk, at hetta endurtók seg.

Ikki ókunnugur við politikk

Vit kunnu lata landsstýris-mannin sjálvan greiða frá: »Hóast nýggjur í landspolitikki sum so-leiðis, eri eg ikki fullkomuliga uttan politiskar royndir. Kann nevna, at eg

síðani 1980 havi sitið í Tvøroyrar Býráð, og var komin hálva leið í triðju setu míni har, tá hesin landspolitiski kjansurin gjörði vart við seg,« sigur hann. »Umframt býráðs-sessin, havi eg eisini verið formaður í javnaðar-felagnum hjá okkum har suðuri í fleiri ár.«

Kortini kom tað eitt sindur óvart á hann, at hann eftir at kalla ongari tíð skuldi fáa uppflyting frá at vera vanligt valevni á heysti til at vera landsstýrismaður bert tveir mánaðir seinni.

»Orsøkin til, at tað kom so langt, at eg varð uppstillaður, var fyrst og fremst hon, at formaður okkara, Atli P. Dam, hesaferð varð uppstillaður í Suðurstreymoy, og at vit tí skuldu hava ein í

hansara stað har suðuri hjá okkum,« sigur Jóannes. »Tað gjørdist so eg, ið kom á listan í hansara stað.«

Trúði, at tað fór at bera til Jóannes sigur, at hóast hann ongantíð hevði væntað, at hann fór at enda við at verða valdur sum landsstýrismaður 15. januar í ár, var ikki sørt, at dreymurin um kanska at koma á ting lá og ulmaði í tankunum av og á, tá tað rættiliga skjótt varð nógv, ið bendi á, at flokkurin fór at fáa framgongd har suðuri, og at tað kanska fór at verða pláss fyrri einum triðja javnaðar-tingmanni frá Suðuroynni.

»Tá tað so vísti seg,

